

induplati

konoplan

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXV.

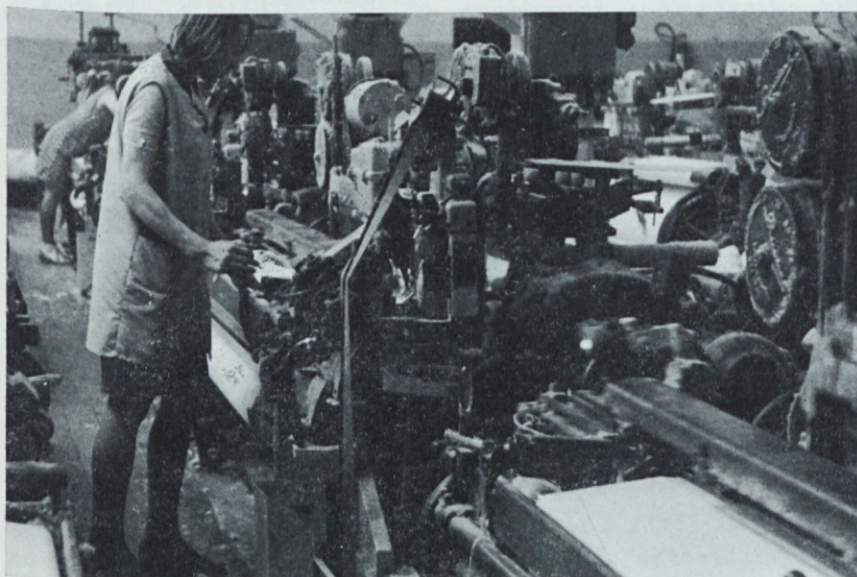
ŠT. 6, JUNIJ 1976

CENA 0,20 DIN

Mladinska delovna akcija

Mladinci iz uprave in vzdrževanja so delali na dvorišču ...

... tisti iz proizvodnje pa so delali na svojih delovnih mestih

V soboto, 22. 5. 1976 smo mladinci »INDUPLATI«, Jarše organizirali enodnevno delovno akcijo v podjetju.

Zjutraj je deževalo, tako da smo bili vsi slabe volje, mnogim pa je to prišlo prav za izgovor, da niso prišli zaradi slabega vremena. Razen konfekcije, kjer ni bilo niti enega mladince, pa so se drugi obratili delovne akcije udeležili še kar dobro.

Mladinci obratov predilnice, tkalnice ter kovinskih konstrukcij so delali v obratih, ostali pa smo bili ta dan dvoriščni delavci.

Fantje so čistili filter v barvarni. To delo je bilo težko in je zahtevalo res močne mladince. Ven so morali znositi več kot 5 m² umazanega peska, nato pa seveda noter novega. Očistili smo tudi klima naprave, to ni bilo težko, vendar pa si bil podoben dimnikarju, ko je bila klima naprava očiščena.

Ob 9. uri smo imeli malico, s katero smo se dobro podprli, kajti že dolgo časa ni bilo tako kalorične, nekateri pa tudi že dolgo nismo delali fizično.

Po malici smo zopet zasedli svoja delovna mesta in nadaljevali z delom. Vse dopoldne pa je bil med nami tudi tov. Slapšak, ki nam je pomagal pri delu. Po drugi uri smo imeli v menzi kosilo, po poti pa so nas že ujele težke deževne kaplje. Pospešiti smo morali korak, da ne bi bili premočeni do kože.

Po kosilu sta nam predavala Sonc Matjaž in Arnož Franc iz Občinske konference ZSMS Domžale. Arnož nam je predaval o mladinskih delovnih brigadah, Sonc pa o družbeni samozaščiti.

Po predavanju smo prinesli gramofon in plošče, ter se zabavali ob dobri glasbi.

Ker je bila v Domžalah ob 18. uri proslava, smo skoraj vsi odšli tja.

Po mojem mnenju je ta akcija uspela, seveda pa se moramo zahvaliti za pomoč še ing. Ukmarju, ing. Zabukovcu ter dipl. ing. Dečku, kateri so nam pomagali pri organizaciji.

Upam, da bomo še večkrat organizirali takšno delovno akcijo.

Milena

Razprava osnutka zakona o združenem delu

Razširjeni družbeno politični aktiv v naši delovni organizaciji je v maju že obravnaval osnutek zakona o združenem delu ter obenem s tem tudi kritično poučil našo obstoječo samoupravno organiziranost. Osnutek zakona o združenem delu, s katerim se v določeni meri na novo urejajo določena vprašanja pridobivanja in razporejanja dohodka ter samoupravnega organiziranja še posebej oblikovanja TOZD in delovnih skupnosti za opravljanje zadev skupnega pomena, nam nalaga, da ob obravnavi njegovih določb pregledamo obstoječo urejenost teh samoupravnih odnosov v naši delovni organizaciji. Z osnutkom tega zakona prehajamo namreč v nadaljnjo mero

dograjevanja teh odnosov na osnovi ustavnih načel in koncepcij o vlogi in položaju delovnega človeka v naši družbi. Osnutek zakona daje prav tem odnosom kar največji poudarek in jih s svojimi določbami tako na področju urejanja dohodkovnih razmerij kot na področju urejanja samoupravnega organiziranja poglobljeno in mnogo bolj konkretno rešuje, kot je bilo to storjeno doslej, t. j. s sedaj veljavnimi zakonskimi predpisi, ki bodo z uveljavitvijo tega zakona prenehali v celoti veljati. Tako predstavlja navedeni osnutek zakona ob ustavi najpomembnejši akt, s katerim sistemsko urejamo vsa vprašanja na področju združenega dela, izhajajoč pri tem iz ustavnih osnov

družbeno ekonomske ureditve in družbeno političnega sistema. Zaradi tega bo navedeni osnutek zakona dejansko osnovni zakonski predpis, na katerem bomo delavci v združenem delu gradili našo vsakodnevno samoupravno prakso.

Osnutek zakona pa tudi že sedaj kot akt, ki vsebuje celovit koncept urejanja navedenih odnosov na osnovi novih ustavnih rešitev, politično obvezuje, da — ne oziraje se na to, da še ni formalno sprejet — preanaliziramo obstoječe stanje naših samoupravnih odnosov z vidika teh novih rešitev in da si skladno z našimi ugotovitvami, pridobljenimi na osnovi te analize, že zastavimo konkretne naloge za novo in poglobljeno ureditev teh odnosov v naših samoupravnih organizacijah združenega dela. Ta obveza je logična posledica dejstva, da področje samoupravnega urejanja odnosov — bodisi dohodkovnih bodisi samoupravno organizacijskih — ne more biti le enkratni akt, marveč da je razvojni proces, ki v svojem bistvu ne more biti dokončan, kot tudi ne more biti dokončan razvoj proizvodjalnih sil in proizvodjalnih odnosov, na katerih ta proces temelji. Z osnutkom novega zakona so marsikatera vprašanja — zlasti tista s področja dohodkovnih razmerij — celoviteje obdelana, kot doslej, s tem pa postaja tudi praktična rešitev teh vprašanj ter vseh drugih vprašanj, ki so neposredno povezana z njimi, mnogo bolj jasna, kot doslej.

V tej zvezi se tudi v naši delovni organizaciji odpirajo nove možnosti, zlasti na področju samoupravnega organiziranja, t. j. v prvi vrsti obli-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Vodstvo podjetja o delovni akciji

Mladinska akcija uspešna!

V soboto, dne 22. maja 1976 je mladinska organizacija v našem kolektivu organizirala prostovoljno delovno akcijo. Kljub slabemu vremenu je akcija uspela, ker je večina mladincev delala v proizvodnji (18 od skupno 30 udeležencev).

Mladi so svojo obvezo vzeli resno in zavzeto delali na določenih delovnih mestih. Škoda le, da je od prek 70 prijavljenih prišlo na delo le 30 mladincev in mladink in, da iz konfekcije kljub precejšnemu številu mladih in tudi prijavljenega ni bilo nobenega.

S tem je mladinska organizacija dokazala, da kljub včasih kritičnim pripombam, da znajo mladi organizirati samo izlete in zabave, znajo tudi delati.

ing. Lado Zabukovec

Dipl. ing. Anton Dečko:
Mladinska delovna akcija je uspela, bili so zelo pridni, zelo veliko so naredili, dobri delavci, zelo jih je treba pohvaliti. Zelimo si še takih delovnih akcij.

Škoda je le, da niso prišli vsi, ki so obljubili, ker vsega pripravljene- ga dela niso mogli narediti, kajti udeleženci s prizadevnostjo in pridnostjo niso mogli nadomestiti tudi tistih, ki so ostali doma.

1. Beloševič Svetlana *Beloševič Svetlana*
2. Mrhar Nuša *Mrhar Nuša*
3. Narat Sonja *Narat Sonja*
4. Školnik Gordana *Školnik Gordana*
5. Dornik Alojz *Dornik Alojz*
6. Petrič Jože *Petrič Jože*
7. Troha Miroslav *Troha Miroslav*
8. Smolnikar Slavko *Smolnikar Slavko*
9. Maravič Vesna *Maravič Vesna*
10. Ručigaj Milena *Ručigaj Milena*
11. Šošterič Majda *Šošterič Majda*
12. Mušič Marjan *Mušič Marjan*
13. Selimagič Kemal *Selimagič Kemal*
14. Repnik Janko *Repnik Janko*
15. Gabrovec Zdravko *Gabrovec Zdravko*
16. Kepec Vinko *Kepec Vinko*
17. Pogačar Vincencij *Pogačar Vincencij*

18. Razumič Radena *Razumič Radena*
19. Žučko Marta *Žučko Marta*
20. Žučko Franci *Žučko Franci*
21. Bulič Miha *Bulič Miha*
22. Cunk Silva *Cunk Silva*
23. Galin Ana *Galina Ana*
24. Hafner Pavle *Hafner Pavle*
25. Hribar Marija *Hribar Marija*
26. Huber Marjana *Huber Marjana*
27. Juras Milena *Juras Milena*
28. Klopčič Marica *Klopčič Marica*
29. Novak Franc *Novak Franc*
30. Orehek Marija *Orehek Marija*
31. Simonič Zdenka *Simonič Zdenka*
32. Smešnjavec Marta *Smešnjavec Marta*
33. Vuk Anja *Vuk Anja*
34. Zrim Zdenka *Zrim Zdenka*

Imena mladincev in mladink, ki so se s podpisom obvezali, da pridejo na akcijo, pa jih ni bilo

Kako smo delali v aprilu 1976

Proizvodni obrati so v mesecu aprilu delali v predvidenih delovnih izmenah. Večjih zastojev zaradi objektivnih vzrokov ni bilo. Le obrat predilnice še ni delal v normalnih pogojih in sicer zaradi preobremenitve elektronapeljav in okvar na novem predpredilnem sistemu. Večji zastoji v predilnici so bili tudi na dveh predilnih strojih in to zaradi zakasnitve dobave raztezalnih jermenčkov.

Oskrba z osnovnim in pomožnim izdelavnim materialom je bila zadovoljiva. Problem je bil pri art. 3266, ker nam Litija ni dobavljala Nm 34/2 Malon za navedeni artikel. Zaradi tega je bilo v tkalnici več prezaložb artiklov, kar pa je imelo za posledico več zastojev in s tem delno slabšo proizvodnjo. Prav tako še vedno ni rešen problem kvalitetno barvanje preje za izdelavo markiz (uvoz vlakna) kar nam onemogoča boljše izpolnjevanje plana izvoza pestro tkanih markiz.

Gledano v celoti so razen sukalnice preje vsi obrati slabše izpolnili mesečne planske proizvodnje. Tudi v primerjavi z aprilom 1975 je proizvodnja nižja (en delovni dan manj), razen v barvarni preje in konfekciji, kar pa je rezultat večjega števila zaposlenih, ne pa višje produktivnosti.

Posamezni obrati so v aprilu mesecu dosegli naslednje proizvodne rezultate:

PREDILNICA je izpolnila mesečni plan z 69,8 %, kumulativno za 4 mesece 79,6 %. V primerjavi z letom 1975 pa je bila proizvodnja v efektivnih kg za 7,3 % nižja. Tudi v produktivnosti je predilnica v efektivnih gr na vret. uro in izvršene delovne ure slabša od povprečja v letu 1975. Vzroke za slabše rezultate predilnice sem že predhodno navedel. Poudaril bi še to, da so bile računanke za plan predilnice vse montirane kapacitete in to z normalnim obratovanjem.

SUKALNICA preje je izpolnila mesečni plan s 114,1 %. Kumulativno za 4 mesece je izpolnila plan 100,1 %. V primerjavi z letom 1975 pa je bilo izdelanih za 4,3 % več raznih sukancev.

TKALNICA je izpolnila mesečni plan v t. m — 96 %, m² — 94,6 % in v 000 votkih — 108,7 %. Kumulativno za 4 mesece je tkalnica izpolnila plan v t. m — 97,9 %, m² — 95,6 %, v 000 votkih pa s 113,2 %. Glede na leto 1975 je bilo v tkalnici zatkanih za 6,2 % več votkov. Delno slabši rezultat je posledica večjega števila prezaložb; art. 3266 in 2124/152.

OPLEMENITILNICA je izpolnila mesečni plan s 86,4 %. Kumulativno za 4 mesece je bil plan izpolnjen z 91,4 %. Proizvodnja oplemenitilnice je v primerjavi z letom 1975 za 7,4 % nižja. Vzrok je v težjem asortimanu, kot pa je bil predviden z letnim planom.

BARVARNA PREJE je izpolnila mesečni plan z 79,3 %. Kumulativno za 4 mesece je plan izpolnjen s 83,4 %. V primerjavi z letom 1975 pa je bilo izbarvane za 43 % več preje. Kljub temu pa bi bil rezultat lahko še ugodnejši, če bi bilo navijanje preje na nikelin cevke normalno in ne bi prihajalo do zastojev, zaradi pomanjkanja nikelin cev (pripravljalnica — predilnica).

KONFEKCIJA je izpolnila mesečni plan s 107,3 %. Kumulativno za 4 mesece je bil plan dosežen s 110,4 %. V primerjavi z letom 1975 pa je konfekcija izdelala za 27,1 % več izdelkov in to merjeno v Nh. Vendar moramo tu računati tudi s proizvodnjo Postojne, Mengša, DEŽNIK Ljubljana in TAPETNIŠTVO Celje. Poleg teh pa je v naši konfekciji Jarše, Peče in Mokronog zaposlenih 24 % več delavcev kot v preteklem letu. Iz tega lahko zaključimo, da bi bili rezultati konfekcije lahko boljši.

V izostankih je še vedno čutiti porast istih. Vzrok je v malo večjem koriščenju rednega dopusta od 5,48 %—8,69 %. Bolniški izostanki so se gibali od 5,26 % v oplemenitilnici do 10,95 % v konfekciji. Porodniški dopusti v predilnici od 0 % do 4,92 % v konfekciji. Najnižje skupne izostanke je imela predilnica 14,87 %, najvišje pa konfekcija in sicer 23,65 %.

Po statističnih podatkih je bila kvaliteta surovih tkanin v aprilu delno boljša in sicer je bilo I. kvalitete 92,1 %, II. kvalitete 3,80 % in III. kvalitete 1,4 % ter neregularnih tkanin 2,7 %. V gotovih tkaninah je bilo I. kvalitete 84,6 %, II. kvalitete 6,7 %, III. kvalitete 3,4 % in neregularnih tkanin 5,4 %. Vsi ti rezultati pa so precej slabši od rezultatov doseženih v letu 1975. Najslabšo kvaliteto zasledimo pri artiklih 3250, 3253, 3141, 3258, 3266 in rustikal zavesah. Vzrok je predvsem v tkalskih napakah, pomešanem materialu, niansiran material, slabo barvanje in slabi premazi pri plastificiranju tkanin. Res je, da so delno novi delavci pri strojih, vendar pa nas to še bolj obvezuje, da pojačamo kontrolo in vzgojo novo zaposlenih, prav tako pa tudi starejših delavcev. Kajti le, če bomo delačcem prikazovali pomen kvalitete in poučevali kako naj odpravljajo napake v tehnologiji, lahko računamo na boljši rezultat. Seveda pa vse to lahko dosežemo le ob normalnih pogojih dela. Vrednost popustov pri gotovih adjustiranih tkaninah je bila v aprilu mesecu 66,7 milijona din ali 3,5 % celotne ustvarjene vrednosti v tkaninah. Ta številka pa močno presega s planom predvidene popuste na kvaliteto. Zato ponovno poudarjam, da naj vsakdo in to na vsakem delovnem mestu skrbno ravna z delavnimi napravami in materiali, s katerimi dela. Le če se bomo vsi zavestno ravnali po tem načinu dela, lahko računamo na boljše proizvodne in ekonomske rezultate v naslednjih mesecih.

Ingo Paš

Franc Jeraj

Razprava o osnutku zakona o združenem delu

(Nadaljevanje z 2. strani)

kovanja novih TOZD. Vprašanje organiziranja t. i. zaporednih TOZD, pred katerim smo se znašli v prvi etapi urejanja naših samoupravnih odnosov na novi ustavni podlagi, sedaj ne bo več mogla biti problematično, saj z osnutkom novega zakona odpadajo marsikateri dileme oz. dvomi glede možnosti njihovega organiziranja. Dejstvo je namreč, da obstojijo v okviru naše največje TOZD proizvodnja samoupravno organizirane enote, katerih delovni proces predstavlja v bistvu določeno delovno celoto, čeprav ne daje končnega, finalnega proizvoda, saj je ta njihov skupni rezultat. Dosedanje težave za ureditev ekonomskih, zlasti pa dohodkovnih odnosov med temi samoupravnimi enotami, ki so v preteklosti ovirale njihovo konstituiranje kot TOZD, bodo morale na temelju novih rešitev, ki jih prinaša navedeni osnutek zakona, v glavnem odpasti. Tako sedaj ni razloga, da ne bi pričeli nove akcije, ki pa je mimogrede povedano dejansko že predvidena kot trajna akcija v našem svoječasno sprejetem akcijskem programu, za organiziranje novih TOZD v naši delovni organizaciji na tej novi podlagi. Tako je tudi družbeno politični aktiv ob razpravi os-

nutka novega zakona obenem sprejel sklep, da se skladno z zakonom formira delovno telo za organiziranje novih TOZD v naši delovni organizaciji, t. j. neposredno izvolijo v to delovno telo delegati iz vseh delov delovnega procesa v naši delovni organizaciji. Obenem je tudi naložil temu delovnemu telesu, da pri pročitvi možnosti organiziranja novih TOZD izhaja s stališča, da se vse naše sedaj organizirane samoupravne enote oblikujejo kot TOZD, še posebej pa tudi sedaj v okviru delovne skupnosti skupnih služb organizirana enota za vzdrževanje in investicije ter oddelek EOP. Analiza, ki jo naj opravi to delovno telo za organiziranje novih TOZD, pa naj nato pokaže v kolikšni meri je to nakazano stališče v sedanji etapi razvoja naših samoupravnih in ekonomskih odnosov tudi praktično uresničljivo. Družbeno politični aktiv je istočasno imenoval posebno operativno telo, ki mora izdelati in sprovajati načrt celotne naše aktivnosti v zvezi z razpravo o osnutku novega zakona in z njo zvezano akcijo organiziranja novih TOZD ter sploh poglobljanja samoupravnih odnosov v naši delovni organizaciji.

Odbori pri SMR

1. Odbor za kontrolo, spremljanje in usklajevanje OD:

Alojz Pušlar — predsednik
Fanika Cedilnik
Marija Jereb
Marija Malež
Miha Požar

2. Odbor za varstvo pri delu:

Brane Zupan — predsednik
Lado Zabukovec
Maks Kramberger
Anton Dečko
Stane Jerman

3. Odbor za zaposlovanje žena, mladine in invalidov:

Vera Habjan — predsednik
Marjan Zupan
Mari Sunkar
Ema Korošec
Mari Krajšek

4. Odbor za stanovanjska vprašanja:

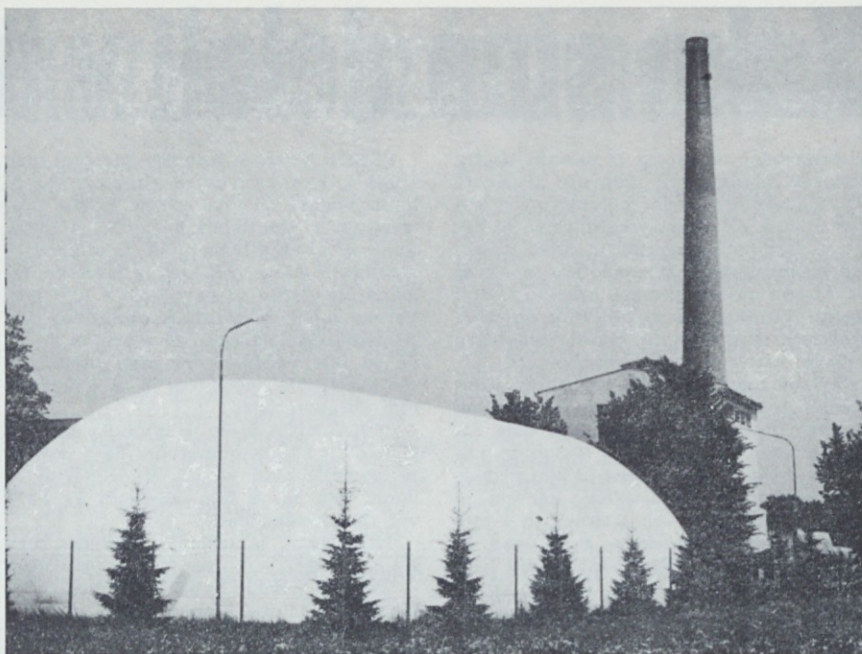
Ingo Paš — predsednik
Fanika Cedilnik
Janez Kotnik
Janez Hafner
Mavric Grošelj

5. Odbor za strokovno izobraževanje:

Franc Rihtar — predsednik
Gordana Gardaševič
Stane Pislak
Anton Ručigaj
Stane Kramberger

6. Odbor za šport in rekreacijo:

Branko Novak — predsednik
Ingo Paš
Franc Majdič
Pavla Makovec
Mija Gorjan

Nova zračna hala pred našo tovarno

Parkirni prostor pred tovarno postaja velik problem. Rešitev?

POPRAVEK

Pri seznamu članov DS TOZD PROIZVODNJA se je zgodila neljubna pomota.

Odpade tov. **Anica Stegnar iz Peč** z enoletno mandatno dobo; za dvoletno mandatno dobo je bil izvoljen v konfekciji še **Majdič Franc**.

Obema se opravičujemo.

Uredništvo

Upokoјence in vojake, ki ne dobivajo Konoplana, pa ga želijo imeti, prosimo, naj pošljejo v uredništvo točen naslov.

Kdaj bodo delavci SGP Grosuplje pospravili za seboj?

Upokojenci — srečno!

V petek, 21. maja 1976 so se v posebni sobi restavracije sestali naši sodelavci, ki so v preteklem letu odšli v pokoj.

V sprošeni družbi, ko je vse prasketalo od dovtipov, smešnic, veselega prerekanja in smeha, sem nekatere od njih prosila, naj mi povedo kaj za bralce Konoplana.

Včasih je neprijetno s svinčnikom v roki razbijati veselo družbo, vendar je bila tu zadrega odveč, radi so mi povedali nekaj spominov, novih načrtov in želja.

Kušar Inko

Kako je bilo včasih? Dajte no mir, kar je bilo, je pozabljeno, treba je gledati naprej.

O, bili so težki časi, da bi človek klel — potem pa pozabi. Pride druga situacija, drugačna. Kar je bilo, je minulo. Bil sem vedno za red in disciplino. V tovarni, kjer tega ni, ne more biti dobro.

Vozil sem avtobus, ob uri odpeljal, tisti, ki so zamudili, so se pa jezili. Ampak red mora biti!

Cimerman Marija

31 let sem delala v predilnici na sukalnem stroju.

Včasih je bilo lušno, včasih pa hudo. Delati smo pa seveda morali vse. Ko so razbijali mokro predilnico, smo morali delati vse. Ko so bili novi stroji, je bilo dobro, tudi zaslužili smo dobro.

Dolgčas ne bo. Imam še majhne otroke, hišo dozidujemo, ker je bila premajhna.

Sedaj imam red, vse pospravljeno, pravi čas kuhanja, vse lepo.

Želim? Zdravje, samo to. Vse drugo že bo.

Koderman Terezija

13 let sem delala v oplemenitilnici. Včasih je bilo prijetno, včasih težko, veliko smo delali. Zdaj kmetujem, imam zemljo, prašiče, dela je dosti.

Pozimi berem. Najraje zgodovinske stvari, o vojni, tako še enkrat obujam stare spomine na to, kako smo takrat živeli. Berem na glas, mož zelo rad posluša. Kar vesela sem, da sem doma. Sem bila zadnje čase stalno bolna, ni bilo prijetno biti v bolnišnici, pa tak bolan v službo hoditi.

Rože imam sedaj, veliko rož. To mi je v največje veselje.

Troha Paula

Delala sem v konfekciji, prej 4 leta kurirka. Zelo rada sem hodila v službo, ko pride človek v leta, ni več tiste moči, je kar prav, da neha.

Sedaj sem srečna, da sem dočkala pokojnino. Dolgčas pa ni, v gospodinjstvu je vedno kaj, pazim na vnučke, skrbim za družino, šivam. O, na izlet bom šla, kamorkoli, samo da se srečamo.

Vavpotič Rajka

Težko je bilo, dokler sem delala v mokri predilnici. Potem, ko sem šla v pripravljalnico, je bilo pa dobro.

Pogrešam družbo, kolektiv. Tam sem se razvedrila. Doma ni nikogar — otrok študira, mož je v službi, jaz pa sama. Po štiri ure bi vsaj delala, da mi ne bi bilo dolgčas.

Pokojnina je pa majhna. Saj veste, takrat so bile še slabe plače.

Želje? Zdravje, seveda. Bolna sem na ledvicah, pritisk, pa — saj veste, vse začne počasi nagajati. Kar bo, pa bo. Želim seveda iti na izlet z upokojenci, da se srečam s starimi prijatelji.

Dnevno dobivamo v podjetje 36 litrov mleka, ki ga dobe zaposleni na delovnih mestih, kjer so občasno prisotni škodljivi plini in jedke tekočine.

Praksa, da zaposleni na teh delovnih mestih dobijo mleko, je ostala iz povojnih časov, ko je bil problem za prehrano večji kot je danes.

Medtem pa so se delovne razmere na nekaterih delovnih mestih bistveno spremenile — na boljše. Videti je, da so se od takrat tudi navade ljudi spremenile — na slabše. Dokaz za to trditev je pričujoča slika, ki je bila posneta te dni na odlagališču za leš. Tja so bili pripeljani iz podjetja skupaj z lešem štirje litri mleka v tetrapaku. Kdo je odrgel mleko v odpadke ni ugotovljeno, vendar je tak odnos do mleka obsojanja in obžalovanja vreden.

Ob koncu so vsi po vrsti poudarjali, naj napišem, da vse lepo pozdravljajo, da se zahvaljujejo za to prijetno slovo — in da se vidimo na izletu.

Ob tednu boja proti raku

Društvo SRS za boj proti raku nam je poslalo 16 člankov o raku na različnih organih.

Namen teh člankov je zdravstveno izobraževanje in vzgoja prebivalstva; širjenje znanja o raku in

Božena Ravnihar

Mednarodna zveza za boj proti raku — ki združuje strokovna in laična društva ter tudi ustanove, katerih dejavnost je posvečena problemom te bolezni — je že pred leti dala pobudo, da naj bi v vseh deželah po svetu en teden v letu proglasili za »Teden boja proti raku«, nosilci in organizatorji akcij pa naj bi bila predvsem društva za boj proti raku. V Jugoslaviji smo vsako leto prvi teden v marcu izbrali za Teden boja proti raku, program in obeležje tega Tedna pa mu dajejo

preprečevanju nepotrebne strahu pred njim.

Avtorji člankov so se odpovedali honorarju v korist boja proti raku. Objavljali bomo te članke v celoti ali delno skrajšane, kolikor nam bo prostor v Konoplanu to dopuščal.

društva za boj proti raku. Namen Tedna je predvsem spomniti javnost na probleme in potrebe boja proti rakavim obolenjem in jo pridobiti za pomoč zdravstveni službi pri reševanju teh problemov. Potrebe namreč tudi pri nas daleč presegajo doseg ter zmogljivosti zdravstvene službe same. Rak je — kot bolezen današnjega časa — splošen družbeni problem, zadeva posameznike, družine in vse družbene dejavnike, ne le zdravstvo.

Boj proti raku pomeni izkoristiti vsa sodobna dognanja medicinske znanosti na področju preprečevanja,

odkrivanja, ugotavljanja in zdravljenja raka ter tudi na področju rehabilitacije in druge oskrbe rakavih bolnikov. Namen teh prizadevanj je znižati število zbolelih, zvišati število ozdravljenih, da bi bolnike, bodisi ozdravljene ali le začasno zazdravljene čim bolj uspešno rehabilitirali telesno, duševno in socialno, ter ne nazadnje, zagotoviti bolnikom z napredovalo boleznijo ustrezno medicinsko oskrbo in vso potrebno drugo nego.

Da bi bil boj proti raku uspešen na vseh naštetih področjih, sta sodelovanje in pomoč ljudstva zdravstveni službi nujno potrebna. To bomo dosegli le z ustrezno zdravstveno vzgojo prebivalstva, ko bodo ljudje razumeli značaj raka, ko bodo vedeli, v koliko in na kakšen način se ga je moč obvarovati, ko bodo vedeli, da je bolezen po večini moč ozdraviti, če je zgodaj odkrita in zdravljenje, ter da je moč preprečiti ali olajšati mnoge njene nevarne posledice. Teden boja proti raku ima predvsem zdravstveno vzgojni značaj, ni pa namenjen samo občanom, marveč vsem družbenim organom in organizacijam, ki jih zadeva vprašanje raka.

Ce začnemo pri možnostih, ki jih imamo za preprečevanje zbolevanja za rakom, pre predvsem za odstranjevanje že znanih, raka povzročajočih ali pospešujočih dejavnikov iz našega življenjskega in delovnega okolja, oziroma za varstvo človeka pred njimi.

Več kot polovico rakov bi se dalo danes že odkriti v zgodnjem stanju razvoja — tedaj, ko jih je še možno ozdraviti. Da pride danes le ena tretjina takih bolnikov na zdravljenje, je razlogov več. Predvsem gre za splošno brezbriznost ljudi do svojega zdravja, zlasti do ne posebno hudih in neznanih bolezenskih tegob, s katerimi se prav začetni rak najpogosteje oglašča, po drugi strani pa tudi pretiran strah pred to boleznijo zadržuje bolnike, da bi šli pravočasno k zdravniku. Zato je bil zelo umesten poziv dr. Pierra Denoixa, predsednika Mednarodne unije za boj proti raku, na zadnjem mednarodnem kancerološkem kongresu v Firencah, ki je veljal predvsem novinarjem, naj opustijo obeleževanje »raka« z grozljivimi pridevki (npr. »kuga« današnjega časa ipd.), ki vzbujajo strah in predstavijo o neizogibni tragični usodnosti te bolezni. Prav je poudaril, da bi z opustitvijo teh pridevkov dali boju proti raku neprecenljiv prispevek, saj bi mnogim bolnikom pomagali, da bi pravočasno prišli na zdravljenje.

Prof. dr. Božena Ravnihar, direktor, Onkološki inštitut, 60105 Ljubljana, p. p. 17, Gradivo DBPR 3/76-1 (Nadaljevanje v naslednji številki)

Nekaj misli sindikalnega delavca

OOS tkalnica je v letošnjem letu izvedla nekaj akcij samostojno, nekaj pa skupno s konferenco OOS.

Samostojna akcija je bila speljana pri nabavi kart in abonmajev za gledališke predstave; s pomočjo sekretarja KOOS.

Pri tem so nastale težave, ker imamo med seboj ljudi, ki bi karte vzeli, če bi bile popolnoma zastoj, ker mislijo, da »podarjenemu konju ne glej na zobe«, pa čeprav kasneje ne bi obiskovali predstav, ker jih pač ne zanimajo.

Skupaj s konferenco je OOS tkalnica sodelovala pri več akcijah.

Pri obravnavanju spremembe ocene delovnih mest so bile razprave zelo burne. Ustvaril pa se je občutek, da predlogov sprememb, ki jih pripravijo strokovne službe, ni mogoče dopolnjevati ali spreminjati, češ da so ti že tako strokovno obdelani in pregledani, da so morebitne pripombe prej negativne kot pa pozitivne. Tak način pa hromi delavčevo prisotnost pri uveljavljanju njegovih pravic in hromi delavsko samoupravljanje.

Zato predlagam, da se v bodoče bolj prilagodimo potrebam delavca kot samoupravljalca tako, da mu omogočimo izbiro med dvema ali tremi variantami in upoštevamo njegove pripombe.

Ob dnevu žena smo poskusili speljati akcijo republiških sindikatov, naj bi žene ne dobile denarja ali daril, ampak naj bi ta sredstva namenili drugam. Ker so delavke hotele imeti denar in ker akcija v tem trenutku ni dobila podpore vodstve-

nih delavcev, je propadla, vsa odgovornost pa je ostala na ramah predsednika.

Zaradi nezagotovitve sredstev iz sklada skupne porabe je prišla pod vprašanje akcija obiska bolnikov na domu. S pomočjo vseh OOS in KOOS je bila speljana in je s tem uspela nadaljevati humano delo iz prejšnjih let.

Za obdaritev bolnikov sredstev v skladu skupne porabe ni bilo, čeprav so kasneje prišli predlogi za porabo sredstev sklada skupne porabe v namen, ki prav tako ni bil predviden, pa bi se sredstva našla.

Člani samoupravnih organov z velikim nezanimanjem spremljajo obravnavanje tekočih preblemov. Samoupravljalci se mora čutiti dolžnega, da se s problemi pravilno seznanijo, jih dojamajo in zavzamejo do njih določeno stališče.

Nedopustno je, da se toliko delegatov v DS in drugih organizacijah ob glasovanju vzdrži.

Nobena sramota ni, če si proti, niti ni sramota, če poveš, da nisi razumel, in da hočeš dodatna pojasnila. Prav gotovo pa ni prav, če ostaneš ob problemih in glasovanju previdno ob strani.

Naštel sem le nekaj ugotovitev in napak v želji, da bi se te v bodoče ne ponavljale in da bi pozitivno vplivale na naš družbeni razvoj in pripomogle k hitrejšemu uveljavljanju samoupravljanja ob podpori vseh delavcev.

Janez Kotnik,
predsednik OOS tkalnica

Ko je človek čisto sam

Ob vseh uspešnih ljudeh, ob mladih, ki kažejo, da iz njih nekaj bo, ob vseh, ki lahko in radi govorijo o sebi, prevečkrat pozabljamo na tiste, ki so pot v veliki meri že prehodili, ki tiho in zvesto na svojem mestu opravljajo svojo dolžnost, ki o sebi ne govorijo radi in tudi ne vedo, zakaj naj bi. To so skromni, tihi, prijetni delavci, ki se na svojem majhnem koščku s svojo skromno in tiho vlogo vključujejo v dogajanje sveta.

Hodimo mimo njih in ne pomislimo ne na njihovo delo, ne na bolečine in srečo. In s tem siromašimo sebe, ker si nismo vzeli časa, da bi se ustavili ob njih in jim prisluhnili.

V vrtnariji restavracije dela naša najstarejša sodelavka TEREZIJA BERTONCELJ. Upokojena je že, pa ji je doma bolj pusto, pa tudi denarja ni nikoli dovolj. Zato dela še naprej — šest, štiri, včasih osem ur na dan, kakršno je delo in kakor je vreme.

Takole pripoveduje o sebi:

Ko sem imela 10 let, sem šla služiti. Doma je bilo osem otrok, kmetija pa majhna. Najprej sem služila v domači vasi, otroke sem pazila, pa krave pasla, sadje pobirala. Pri petnajstih sem že prašiče hranila, kosila, delala vse na polju in v hlevu, včasih sem celo kuhala.

Bilo je lušno, pa tudi hudo. Oče, ki je bil zidar, mi je branil, ker je videl, kako deklet trpijo, pa sem rada delala, da sem kaj zaslužila. Saj veste, denar sem potrebovala, kupovala sem si obleke — bila sem strašno lepo napravljena. Šivala sem sama, mama je bila šivilja. Moda je bila pa lepa — to pa. Pa še danes me veseli biti lepo oblečena, čeprav sem stara. Ko mi je umrla mama, sem ostala doma — takrat smo delali hišo in smo vsi zelo trpeli.

To vam pa povem, koder sem bila, so me imeli ljudje radi. To sem pa res vesela. Nikoli se nisem kregala

z nikomer. Nekoč nas je pet parov stanovalo skupaj, imeli smo se zelo lepo, še sedaj me pridejo obiskat.

Pri Nastranu v Homcu sem služila, ko sem spoznala Andreja. Takrat sem zaslužila 300 din na mesec, prihranila sem 3.600. Andrej ni imel nič, saj veste, fantje več porabijo. Kupila sva hišo, da sva jo dobila, sva morala še staro žensko živeti.

Zemlja je sveta od mojih žuljev, toliko sem garala, mož je bil stalno na orožnih vajah, potem ko je bila vojna, je bil stalno od doma.

Po zaporih so ga vlačili, šestkrat sem šla v Celovec, gestapovcem sem klobase, pa žganje, pa živilske karte nosila, ki sem jih bila sama tako potrebna, vse sem jim znosila, samo da sem ga rešila.

Potem je šel pa v partizane. Spet sem ostala sama. Iz partizanov je prišel tako bolan, kar postelja se je tresla, tako nemirno je spal. Ostal je stalno bolehen. Potem je bil konjar v Induplati.

Ko je bil štiri leta upokojen, ga je zadela kap. Deset let je, kar je umrl, sedaj se pa sama trudim in mučim, kakor vem in znam. Meni je doma hudo dolgčas, zato grem pa rada sem v vrt.

Tu bom, dokler me bodo marali in bom zmogla. Hudo prijazni so tukaj v kuhinji, se malo nasmejemo.

Če se me bodo naveličali, bom pa doma. Pravijo mi: če boš nehala delat, boš pa tako umrla.

Pa se tudi tega ne bojim. Človek preveč hudega prestane, pa se še smrti ne boji. Slabo srce imam, veste. Že pet let zdravila jemljem.

Lepo? O, hudo lepo življenje sem imela z Andrejem. Bila sva zelo velika prijatelja, nikoli se nisva zares skregala. Če sem kdaj rekla: Andrej, to si pa narobe naredil, je obljubil, da se bo popeljal.

Če bi prišel nazaj, bi šla tudi pod smreko z njim, vse pustim. Ne pa,

In tako se skozi vso njeno pripovedovanje žalostno in boleče plete misel, da je sama, da se življenje izteka brez njega, ki se je pogovarjal z njo in jo razumel.

Mi pa hodimo dan za dnem mimo nje in nimamo časa za droben klepet, prijazno besedo, ljubeznivo dejanje.

Pa vendar: vsak od nas bo nekoč star in morda osamljen kot ona...
md

da je človek takole sam na svetu.

Ko je umrl, je bil to zame najhujši udarec. Že prej je bilo marsikaj hudega — med prvo vojno, ko je bil oče na vojski, smo doma stradali. Potem smo garali, da smo si naredili streho nad glavo, moža so mi vzeli med vojno, lačna sem bila — pa vse to bi že pozabila, da bi le on ostal živ.

Lepo sva se imela, vedno sva kam šla, ko je bil v Induplati še avtobus, zelo rada imam izlete, družbo, petje, ples.

Ko je človek čisto sam na svetu, pa vse pride drugače.

Sedaj? Doma imam kozo, zajce in kokoši. Ko sem prosta, pa berem. Zelo veliko. Zaljubljene zgodbe pa najraje. Vam povem, da ni nobena reč tako lepa kot ljubezen. Pravijo, da so rože lepe, pa kaj rože! Z rožami ne moreš govoriti. Jaz nimam nobenega človeka, da bi se pogovarjala. Sva bila z možem preveč navajena, da sva se pogovarjala, zato pa zdaj tako trpim.

Če pride kdo na obisk, sem zelo vesela. Drugače sem pa kar sama. Po vasi pa ne hodim, to pa ne.

Drugače pa, če pomislite, je res dobro na svetu. Ko sem bila jaz majhna, kdaj smo pa jedli bel kruh? Zdaj pa...

Tako dobro ni bilo še nikoli kot zdaj, stare zgodovine berem, pa vidim. Ampak ljudje niso bili pa še nikoli tako visoki in ošabni kot sedaj.

Mladina? Nekaj jih je še kar, lepo pozdravljajo, so prijazni, pa ne vsi; nekateri mislijo, da so kaj več. Včasih smo bili boljši, čeprav smo v revščini gor rasli, kaj mislite?

Skrbi? Seveda jih imam. Pokojnina je majhna, treba je plačati davek, streho popraviti, pa hrana je draga. Pa kaj, človek je navajen od majhnega »šparat«, bolj malo kuham, juho, pa kavo, malicam tu, pa bolj malo porabim.

Me pa tudi hudo skrbi, če v vrtu kaj ne uspeva. Tudi spim ne, če ne zeleni, kot je treba.

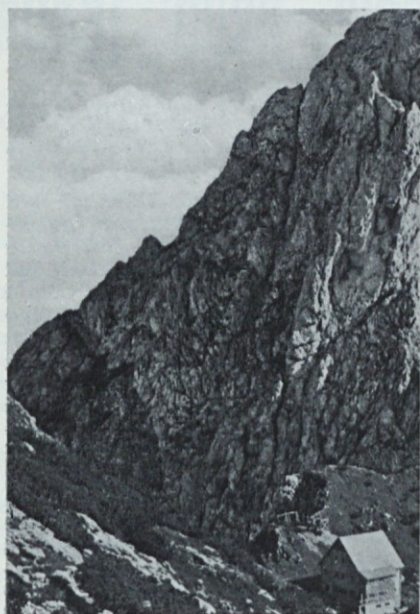
To ima pa človek hudo veselje, če mu uspeva, kar dela.

Želje? Sedaj si pa ne želim nič posebnega. Da bi bila le zdrava, da bi delala, dokler me bodo marali. Potem bo pa že vseeno, bom že kako živela, saj dolgo tako ne bo treba. Da mi le v hiralnico ne bi bilo treba, tega pa res ne. Kdo se bo pa brigal zame, če bom bolna, ko sem tako sama...

Po osrednjih kamniških alpah

V nekaj naslednjih številkah Konoplana bom poskušal sodelavce seznaniti z našimi gorami, potmi in kočami, predvsem pa bi želel vsakogar navdušiti zanje, da bi večkrat in v večjem številu ob petkih ali sobotah obuli gozdarice, pustili pod seboj tehniko, mehanizacijo, hrup in skrb in se vzpeli v višine, soncu, svežemu zraku, lepoti in tišini naproti. Kajti tam, kjer človek srečuje lepoto in tišino, največkrat najde tudi notranji mir, sproščenost in radost.

Za Kocbekovim domom se Tz zagriže v Ojstričino strmino. Pod nami so Petkove njive. Ta ravnica se na nasprotni strani prevali na melišče Šraj peska do prepadnih Uženjakov nad domom Kamniške Bele. Tz je usmerjena proti Škarjam, 2141 m, ki s svojimi čukljami stražijo prehod v Logarsko dolino. Preden dosežemo Škarje, pelje transversala na Ojstri-

co, 2349 m. Na skali je še mogoče prebrati napis »Ta pot je na pol narporna. M. P. SPD. 1921. F. Dežman.« Z vrha je lep razgled v našo najlepšo gorsko dolino — Logarsko dolino. Starejši planinski pisatelji so jo radi primerjali s slovito ledeniško dolino Gavarnie v francoskih Pirenejih. Na Ojstrici je vpisna knjiga. Žig! Z Ojstrice se vrnemo po isti stezi do razcepa in naprej na Škarje, od koder se spusti pot skozi Grlo v Logarsko dolino.

Mi krenemo proti zah. čez vršiče in čeri v strmine Luške Brane, 2240 metrov, ki ji Stajerci pravijo Baba. Naprej gre pot v prisojaj in se na prevalu pod vzpetino j. pobočja Planjave združi s stezo, ki prihaja s

Korošice čez Petkove njive. Kmalu se odcepi na desno stezo, ki nas v 10 min. pripelje na vrh Planjave, 2399 m. Planjava ima dva enako visoka vrha, glavni je vzhodni. Njena severna stena je zelo razsežna, in sodi med najvišje v naših Alpah. Južna stran je bolj položna, a tako prostrana, da res zasluži ime Planjava. Od Tz, ki preči pečevje in melišča, se pozneje dviga še druga steza na vrh. Spotoma gledamo pod seboj Repov kot, eno najbolj samotnih in deviških dolin v Kamniških Alpah. Onstran doline so zeleniške špice, čeznje pogleduje odsekana Reznikova stena, še proti jugu pa je Velika planina. Na jugovzhodu se temni Mokrica, poleg nje sta prepadna Kompotela in samotni Jermanov tur. Naša pot se prevali na Sukalniku, skalnatem hrbtu, ki se prepadno spušča v travnati podanek Jermanovih vrat. S temena Sukalnika zagledamo razbrazdano vzhodno stran Brane in razsežni zeleni preval s Kamniško kočo. Preden pa pridemo do koč, je treba še dobre pol ure za malce neroden spust, ker se steza presuče v zaj. pečevje Planjave, preči grape in plati pod Rdečim kupom, konglomeratnim stolpom v zahodnem ostenju Planjave in se pod Jugovo počjo zagriže v melišče. Pod Babami, osamljeno skupino sklanih rogljev, prereže steza travnato pobočje in se spusti h Kamniški koči.

Kamniško kočo na Kamniškem sedlu ali v Jermanovih vratih, 1884 m, je l. 1906 zgradila kamniška podružnica SPD. L. 1955 jo je PD Kamnik prenovilo in povečalo. Oskrbovana je od srede junija do srede oktobra. Ima 46 p. in zimsko sobo. Žig! Tovorna žičnica.

Dostop: 1. Iz Kamniške Bistrice 3 h. — 2. S Kokrškega sedla prek Turske gore 5 h. — 3. S Korošice pod Planjavo 3 h.

Kamniška koča na Kamniškem sedlu ali v Jermanovih vratih je izhodišče za Brano, neobvezno točko razširjene poti.

Z Malih podov v mel pod Skuto, nato bok Streže in po njenih plečih, tu in tam naježenih s klini in žicami, na vrh Skute, 2532 m. Žig! S Skute so posebno zanimivi pogledi na sever v Ravensko Kočno in Jezersko, pa na jug čez Velike pade v Bistriško dolino in čez Kamniški vrh na ljubljansko ravan. Po zemljevidu lahko ugotoviš celo vrsto bližnjih in daljnih vrhov v bližnji in daljni okolici.

Z vrha Skute gremo sprva po gorskem hrbtu v smeri proti Grintovcu, vendar ne nadaljujemo poti prek škrbin Dolgega hrba, ampak se spustimo po pečevju med Struco in Dolgim hrbtom na Velike pade.

Steza se vije čez zelene zaplate in po melu proti Dolgim stenam, ki se

kot zid spuščajo z Grintovca proti Kokrškemu sedlu. Tu nad Legarji se od Tz odcepi steza desno na Mlinarsko sedlo, medtem ko gre naša pot pod Dolgimi stenami in se čez plati nad Jurjevcem vzpne ter se skozi Mala vratca nagne po travnatem pobočju proti jugozahodu, kjer se od nje odcepi steza na desno na Grintovec. Mi gremo naprej in izza roba nas pozdravi gostoljubna Cojzova koča.

Cojzova koča na Kokrškem sedlu, 1791 m, stoji na ozkem prevalu med Grintovcem in Kalško goro, kjer se prevali steza iz Kamniške Bistrice proti dolini Kokre. Postavljena je bila l. 1897. L. 1919 je prešla v last SPD. Kočo upravlja PD Kamnik. Je preurejena in povečana. Oskrbovana je od začetka junija do konca oktobra. Ima 45 p. in 30 sk. l. Tovorna žičnica z bistriške strani. Zimska soba. Žig!

Dostop: 1. Iz Kamniške Bistrice 3 h. — 2. Iz Kokre mimo Suhadolnikove kmetije 2.30 h. — 3. S Krvavca čez Kalce ali čez Greben 5 h.

S Kokrškega sedla je razgled odprt le proti vzhodu in zahodu. Na jugu nam ga zastira prepadno ostenje Kalške gore, na sever pa zložna pobočja Grintovca.

(se nadaljuje)

Mladinski klub

Na II. seji OO ZSMS »INDUPLATI«, Jarše je bilo predlagano, da bi ustanovili mladinski klub.

18. maja smo se mladi zbrali v posebni sobi menze, udeležba na prvem mladinskem klubu je bila zadovoljiva.

Ker ni bilo zaželeno, da se shajamo v posebni sobi menze, so nam zagotovili, da imamo vsak terek na razpolago strelišče, tako smo se naslednji terek zbrali tam.

V programu imamo različne dejavnosti, organizirali bomo kakšno zanimivo predavanje, gledali diapozitive, povabili foto-klub Mavrica k sodelovanju, itd.

Na razpolago nam bo včasih tudi telovadnica, če se bomo odločili za rekreacijo. V drugem delu srečanja bo vsak terek ples.

Ker bo program pester in zabaven, vabimo vse mladinke in mladince, da se nam pridružijo.

Brane Lamberšek

Mladi bodo spet odšli na večdnevne delovne akcije

Pohod po poteh partizanske Ljubljane

Tudi letos smo se udeležili jubilejnega XX. pohoda ob žici okupirane Ljubljane. Ker je bila delovna sobota, se nas je iz naše delovne organizacije udeležilo le pet in sicer: Lamberšek Brane, Šarc Zdravko, Orešek Ciril, Petrič Jože in jaz.

V soboto 8. 5. 76 ob 7. uri smo se zbrali na postaji v Domžalah in se z avtobusom odpeljali proti praznični Ljubljani. Množica mladih za Benigradom nam je kazala pot proti startu. Postaviti smo se morali v kolono po pet, vodja ekipe se je oddal prijavne kartone in istočasno prejel pet značk.

Vreme nam je bilo naklonjeno in ob zmerno hitri hoji in ob pripovedovanju različnih zgodb smo se počutili srečne in ponosne, ker smo se smeli udeležiti te množične manifestacije.

Cilj je bil na Trgu Osvoboditve in tja smo prispeli malo pred enajsto. Tam je bila zbrana že množica udeležencev — mladih in starejših — in

na njih obrazih je bilo videti veselje in radost ob srečanju in obujanju spominov. Vsi zbrani smo počakali še nekaj trenutkov in prispela je štafeta palica. Na Trg osvoboditve jo je prinesla Irena Gačnik, mlada pripadnica teritorialnih enot. V prisotnosti najuglednejših predstavnikov družbenopolitičnega in kulturnega življenja je prisotne pozdravil Franc Štadler-Pepe. O 30-letnici mladinskih delovnih akcij pa je spregovoril predsednik RK ZSMS Ljubo Jasnič. Na svečanosti je imel govor tudi Janko Rudolf, predsednik ROZZB Slovenije, po pozdravnem pismu tovarišu Titu pa je štafeta odšla na nadaljnjo pot po naši republiki.

Mi pa smo se pomešani med udeleženci postavili ponovno v vrsto in se pomikali proti postaji z mislijo, da se bomo tudi prihodnja leta smeli udeležiti pohoda po poteh partizanske Ljubljane v večjem številu.

Vesna Maravič

Ekipa Partizana Jarše prejela pokal

V organizaciji TKS občine Domžale in PARTIZANA Jarše je bilo v dvorani INDUPLATI, v dneh 7. in 8. maja 1976 občinsko ekipno prvenstvo v namiznem tenisu. Tekmovanja se je prijavilo 9 članskih, 3 mladinske ter 9 pionirskih ekip. Igralo se je po Swaithlingovem sistemu na izpadanje od začetka do konca. Ekipni prvaki občine Domžale za leto 1976 so postali: pri članih PARTIZAN Jarše, pri mladincih ekipa iz Stoba, pri pionirjih ekipa ŠD Radomlje. Na zaključni svečanosti je predsednik ZTKO občine Domžale tov. Marjan GORZA podelil zmagovalnim ekipam lične pokale v trajno last, drugo in tretje uvrščenim ekipam pa diplome.

REZULTATI:

Člani: Papirnica Količevo I. — ŠD Trzin I. 5 : 2; Helios Domžale — Melodija Mengeš 5 : 2; Papirnica Količevo II. — ŠD Trzin II. 5 : 1; TVD Partizan Jarše — Induplati Jarše 5 : 0

Polfinale: Papirnica Količevo I. — Helios Domžale 5 : 2; TVD Partizan Jarše — Papirnica Količevo II. 5 : 0

Finale: TVD Partizan Jarše — Papirnica Količevo I. 5 : 1

V borbi za 3 mesto je ekipa Heliosa iz Domžal premagala drugo ekipo Papirnice Količevo s 5 : 2.

Mladinci: Stob — TVD Partizan Jarše 5 : 1

Pionirji: ŠD Radomlje — ŠSD Dob I. 5 : 2; ŠSD Vencelj Perko Domžale I. — TVD Partizan Jarše I. 5 : 0; ŠD Radomlje — TVD Partizan Jarše II. 5 : 3; ŠSD Vencelj Perko Domžale I. — ŠSD Dob II. 5 : 0

Finale: ŠD Radomlje — ŠSD Vencelj Perko I. 5 : 2; ŠD Vencelj Perko Domžale I. — ŠSD Vencelj Perko Domžale II. 5 : 0; ŠD Radomlje — ŠSD Vencelj Perko II. 5 : 1.

Rajko Kavčič

Občinska konferenca ZSMS Domžale je organizirala kviz »Kaj veš o Cankarju«. Naša mladinska organizacija je prijavila dve ekipi.

Tekmovala ni nobena.

Peterka Jože in Prenar Franc sta vzela stvar resno, se učila, pripravila, šla v Domžale — pa nista mo-

gla pokazati svojega znanja, ker ostale mladinke razen Razumič Rade ne, ki ni mogla zapustiti svojega stroja (bila je delovna sobota, ona pa tega ni uredila prej), niso stvari vzele tako za res in niso prišle (prijavile so se seveda prostovoljno!!).

Mladinke, ki so snedle besedo, niso

s tem osramotile samo sebe, prijavljene so bile kot članice ZSMS Induplati Jarše. Mladincem, ki res delajo, take stvari ne morejo biti vseeno.

Vas zanimajo imena? Žučko Marta, Štefan Tatjana in Cunk Silva.

Ko bodo drugič spet kaj obljubljal...

Petindvajset let pozneje

Kdo ve, koliko nas je, ki se spominjamo 19. junija 1952 dneva, ko se je zbralo veliko število ljubiteljev športa in telovadbe na PRVI OBCNI ZBOR TVD PARTIZAN. Ime in drugo je bilo predvideno, uradno pa se društvo tako imenuje od tistega dne naprej.

Petindvajset let.

Nisem se namenil napisati hvalnico posameznim predsednikom ali drugim funkcionarjem ampak vsem tistim, ki so prispevali, da je društvo bolj ali manj delovalo do današnjih dni.

Tista prva povojna leta je delo slonelo izključno na sindikalni organizaciji. Vprašanje mezd (takrat smo osebnim dohodkom pač tako rekli) vprašanje preskrbe (z živili in oblačili ter morda s plašči za bicikle) ter s prirejanjem zabav, z vsem se je ukvarjal sindikat. Za mnoge je bilo toliko dela preveč.

13. novembra 1949 je bil ustanovni dan SKUDA FRANC KOKALJ. Prirejanje vseh dramskih uprizoritev, predvsem veseliger, je bilo zaupano novemu vodstvu. Volja do dela, ki nas je takrat gnala ni poznala mej. Omejeni smo bili le z omejenimi možnostmi (rekviziti, žarnice za razsvetljavo, avtobus za prevoz v druge kraje ipd.) Igralcem so se pridružili plesalci narodnih plesov, skupina, ki je za kratek čas tvorila plesni orkester in slednjič še moški pevci.

Skud je v tistih začetnih dneh skrbel tudi za fizkulturo, kar pa ni bilo združljivo. Vedno bolj se je kazala potreba po ustanovitvi specializiranega društva, ki bi skrbel za strokovno in organizacijsko delo športnikov v Induplati.

Po uspešno končanem I. STIPIJU, ko smo za konec tekmovanj šli skupinsko (28) po Tominškovi poti na Triglav in naprej čez Hribarice do koč pri sedmerih jezerih (od Aljažvega doma v Vratih preko Kredarice na vrh Triglava do Koče pri sedmerih jezerih v enem dnevu) so želje dobivale vedno več otipljivih dodatkov.

Zima in obilna smuka, ko smo imeli v dolini februarja 1952 več kot 2 metra snega, smo se na pomladanem soncu le predramili ter se lotili zadnjih priprav na ustanovitev telesno vzgojnega društva PARTIZAN JARŠE. Kronisti bi zamerili, če bi izpustil prvo društvo, ki je skrbelo za telovadbo v Jaršah in se je imenovalo telovadno društvo BISTRICA. To društvo smo ustanovili 13. februarja 1949. Žal pri delu ni bilo uspešno. Povsod se lahko primeri, da stvari ne stečejo kot je zaželeno. Ne iščimo krivcev in vzrokov. Daleč je že to. Mnogi, ki to berete, takrat še niste bili rojeni! To ni očitek, to so dejstva. Dolgi čas od takrat do danes pa je veliko stvari zabrisal. Pozabili smo nanje.

Ko sem se namenil napisati spomine na tiste dni **pred štiriindvajsetimi**

timi leti sem namenoma uporabil tisto okroglo letnico ali obletnico, ker bolj pritegne. Oprostite, nisem se želel ponorčevati iz vas ampak povabiti vse, ki vam je športno življenje ljubo, da pridete in sodelujete. Zelo lepo lahko v tem času, ki nas ločuje od prave petindvajsetletnice proslavimo rojstvo organizacije, ki je namenjena nam vsem predvsem pa mladim, a se za njeno vabilo komaj zmenimo.

Predlagam nekaj športnih tekmovanj, kakšen izlet in razstavo, ki bi jo lahko prihodnje leto povezali z enako obletnico izhajanja našega glasila Konoplan (12. julij 1952).

Letnice in obletnice bodo zatonile v pozabo. Do petdesetletnice je še daleč in komaj verjamem, da bi kdorkoli od tistih, ki so bili na ustanotnem občenem zboru društva pred 24 leti sodeloval pri proslavi petdesetletnice. Prihodnje leto pa lahko povabimo mnoge. Ne vse!

O našem društvu Partizan je danes malo slišati, zato sodim, da bi lahko bile prireditve za srebrni jubilej le dobrodošle.

Predlog sem dal in za večino poredzal v spomin, na katerega se radi povrnemo.

Otmar

Športni tekmovanji ob 25. maju — dnevu mladosti

Tudi letos je OK ZSMS Domžale organizirala ob praznovanju dneva mladosti razna športna tekmovanja. Tekmovanje, ki naj bi po svoji množičnosti in tekmovalnih borbah vodilo k zbližanju in prijateljstvu mladih tudi zunaj naše delovne organizacije.

Naš mladinski aktiv je sprejel organizacijo tekmovanja v streljanju in namiznem tenisu. Streljanje se je odvijalo na strelišču TVD Partizan Jarše 4. maja v popoldanskem času. Od 32. prijavljenih ekip se je tekmovanja udeležilo 18.

REZULTATI:

EKIPNO:

Moški

1. Lukovica
2. Tosama
3. Prevoje

Ženske

1. Homec
2. Slovenijales
3. Dob

Posamezno:

Moški:

1. Capuder Lojze — Lukovica
2. Sotlar Rado — Oljarna
3. Svetlin Jovo — Domžale

Ženske:

1. Lončar Majda — Lukovica
2. Bernik Olga — Homec
3. Lipovšek Mimi — Homec

V namiznem tenisu se je od 26 prijavljenih ekip tekmovanja udeležilo 16. Tekmovanje se je vršilo 11. maja s pričetkom ob 16. uri.

Rezultati:

Ekipno:

Moški

1. Preserje
2. Tosama
3. Vir

Posamezno moški:

1. Jeraj Borut — Preserje
2. Korošec — Avtoservis
3. Bamfi Jože — Trzin

Mladinski aktiv se zahvaljuje tov. Šimic Mirotu in Kavčič Rajkodu za vso pomoč pri tekmovanju, mladim pa želi več zanimanja za šport in sodelovanje na tekmovanjih.

Marjan

Clovek, ki ne dela napak, običajno nič ne dela.

Priznavamo, da imamo majhne napake, samo da bi prepričali druge, da nimamo velikih.

Vsaka napaka se nam zdi neverjetno bedasta, kadar jo zagrešijo drugi.

Čim bolj ljubimo svoje prijatelje, tem manj jim laskamo.

Bolje je slabo živeti v domovini kot pa dobro v tujini.

Kdor je pousod, ni nikjer.

Civilizacija je neskončno množenje nepotrebnih potreb.

Po končanem uspešnem zdravljenju se iskreno zahvaljujem tov. dr. Mariji Šiški za vso strokovno pomoč, višji med. sestri Majdi Škrinjar za obisk na domu, sindikalni organizaciji za denarno pomoč, vsem sodelavcem in sodelavkam iz tkalnice za obiske na domu.

Janez Marčun

Članom sindikata konfekcije se zahvaljujem za pozornost in denarno pomoč.

Prav tako se tudi zahvaljujem sestri Majdi in Eriki Gorjupovi za obisk v času moje bolezni.

Lojzka Uršič

JOŽETU GERBEC in IVANI KAVČIČ ob poroki čestitajo in želijo veliko sreče

sošolci in sodelavci

Zamenjava VTA črpalke pri našem vodnjaku

Gasilci po končani mokri vaji

Ob boleči izgubi mojega brata in sestre se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz tkalnice za izraze sožalja in denarno pomoč.

Marija Orehek

Vsem, ki ste mojo drago mamo

MARIJO KLEMEN

spremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje in mi izrazili sožalje, se iskreno zahvaljujem.

Hčerka Marija Novak

Ob boleči izgubi najine nadomestljive, drage mame

CIRILKE OREHEK

se iskreno zahvaljujema vsem, ki ste nama izrazili sožalje. Hvala vsem za darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala tudi dr. Mariji Šiški za njen trud.

Hčerki Majda in Verena

Ob smrti mojega očeta se sodelavcem iz vzdrževanja iskreno zahvaljujem za izraze sožalja in denarno pomoč.

Franc Bakan

Ob smrti mojega dragega očeta

ANTONA BURGARJA

se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz pripravljalnice za izraze sožalja, podarjeno cvetje in denarno pomoč.

Hčerka Ana

Ob smrti mojega dragega očeta

MAKSA KAJZOVAR

se sodelavkam in sodelavcem iz čistilnice blaga iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje

Marija Urankar

Ob boleči izgubi moje drage žene

DRAGICE OVEN

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste ji poklonili prelepo cvetje ter mi izrazili sožalje in za ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu tovarišu Francu Kurentu, mojstru iz pripravljalnice in vsem, ki ste jo spremili na zadnjo pot in sočustvovali z nami

Žalujoči Ivan

Ob smrti mojega dragega očeta

JANEZA ŽELEZNIKARJA

se sodelavkam in sodelavcem iz konfekcije iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje in denarno pomoč

Žalujoča Rozka Kranjec

ZAHVALA vsem, ki ste spremili mojo mamo na njeni poslednji poti.

Hvala za rože, ki so nam naredile ta dan zopet svetel in lep.

Topla zahvala naj velja posebej dr. Mariji Šiški in sosedu Francku Strojanovi za pomoč in vzpodbudne besede upanja prej in potem, ko ga ni bilo več.

V maju 1976

Otmar Lipovšek

Obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. VRENJAK Marija, del. v opl., vstopila 1. 5. 1976,
2. ILIČ Ljubomir, del. v oplem., vstopil 1. 5. 1976,
3. SELIMAGIĆ Kemal, del. v opl., vstopil 1. 5. 1976,
4. REBOLJ Marija, šivilja v obratu Peče, vstopila 4. 5. 1976,
5. ANDREJKA Alfonz, del. v obr. kov. konstr. vstopil 1. 5. 1976,
6. CERAR Miroslav, tehnolog, vstopil 1. 5. 1976,
7. VODLAN Nikolaj, mojster izm. v kov. kon., vstopil 1. 5. 1976,
8. NOVAK Franc, pom. monter v kov. kon., vstopil 1. 5. 1976,
9. MAZOVEC Boris, kovinostrugar, vstopil 1. 5. 1976,
10. URŠIČ Žaro, pom. varilec, vstopil 1. 5. 1976,
11. ORAŽEM Janez, moj. izmene v obr. kov. konstr., vstopil 1. 5. 1976,
12. PROSENC Marjan, pom. varilec, vstopil 1. 5. 1976,
13. ROVŠEK Miroslava, šivilja v obr. Peče, vstopila 1. 5. 1976,
14. JURJEVEC Marjeta, šivilja v obr. Peče, vstopila 4. 5. 1976,
15. URANKAR Marija, šivilja v obr. Peče, vstopila 4. 5. 1976,
16. VRANIČ Viktorija, šivilja v obr. Peče, vstopila 4. 5. 1976,
17. SLAPAR Frančiška, del. v opl., vstopila 6. 5. 1976,
18. MALIČI Kadri, del. v oplem., vstopil 8. 5. 1976,
19. LEVC Marija, šivilja v obr. Peče, vstopila 8. 5. 1976,
20. KUNAVAR Andreja, šivilja v obr. Peče, vstopila 10. 5. 1976,
21. GREGORČIČ Martina, šivilja v Mokronogu, vstopila 17. 5. 1976,
22. BARLIČ Majda, tkalka, vstopila 18. 5. 1976,
23. CERAR Alojzija, čist. strojev v tkalnici, vstopila 18. 5. 1976,
24. CERAR Zorka, tkalka, vstopila 18. 5. 1976,
25. JEMEC Ivanka, tkalka, vstopila 18. 5. 1976,
26. KOPAC Marija, tkalka, vstopila 18. 5. 1976,
27. TOMAN Olga, tkalka, vstopila 18. 5. 1976,
28. GORTA Milka, tkalka, vstopila 18. 5. 1976,
29. dipl. ing. HROVATIN Andreja, tehnol. za študij dela, vstopila 17. 5. 1976,
30. MLAKAR Terezija, šivilja v obr. Mokronog, vstopila 24. 5. 1976.

Izstopi:

1. KOS Franc, tkalnica, izstopil 10. 5. 1976,
2. VIDER Slavko, oplemenitilnica, izstopil 19. 5. 1976.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Vstopi:

1. ČRNE Cirila, vodja Marketin-ga, vstopila 1. 5. 1976,
2. KOSMAC Janez, referent na-bave, vstopil 1. 5. 1976,
3. BRAHIMI Rustem, nočni ču-vaj, vstopil 1. 5. 1976,
4. CERAR Borislava, obr. FK in PD, vstopila 1. 5. 1976,
5. MAJETIĆ Mustafa, nočni ču-vaj, vstopil 1. 5. 1976,
6. PETRIČ Friderik, nočni čuvaj, vstopil 1. 5. 1976,
7. HAJDAREVIĆ Izet, nočni ču-vaj, vstopil 1. 5. 1976

8. CERAR Ivanka, ref.-anal., vstopila 1. 5. 1976,
9. SELIMAGIĆ Smail, nočni ču-vaj, vstopil 1. 5. 1976,
10. ORAŽEM Rafaela, čist. pro-storov, vstopila 1. 5. 1976.

Izstopi:

1. ORAŽEM Rafaela, čist. prost., izstopila 25. 5. 1976,
2. SORN Maks, pravnik, izstopil 15. 5. 1976.

POROČILI SO SE:

VAVTAR Milena, šivilja v Mokro-nogu, poročena SKARJA,
JERMAN Zalka, šivilja, poročena KERŽAN,
ČOSIĆ Stanka, pom. v kuhinji, po-ročena KLOPČIĆ,
SARC Sonja, prev. v pred., poro-čena NOVAK.

POROČILO ZA APRIL 1976

Osební dohodek za mesec april se ni bistveno spremenil, ker je vrednost točke ostala neizpremenjena. Izračun menjajočega dela osebnih dohodkov za april je bil manjši, in sicer:

R-D-Z za TOZD proizv. in Del. skl. sk. služb je znašal 108,5 0/0

R-D za TOZD proizv. in Del. skl. sk. služb je znašal 104,5 0/0

Za TOZD Restav. in počit. domovi

in za TOZD Industr. prodajalna je bil izplačan menjajoči del v višini 15 0/0.

Povprečno izplačani osebni dohodki so se gibali sledeče:

TOZD proizvodnja in DS skupne službe din 3.555,20

TOZD Restav. in počitniški domovi din 4.019,00

TOZD Industrijska prodajalna din 4.381,00.

Razred	T O Z D proizvodnja									
	pred.	prip.	tkal.	oplem.	konf.	kov. k.	teh. s.	Del. sk. sl.	TOZD Rest.	TOZD Trgov.
1700 do 2100	1				5					
2100 do 2500	6	5		7	9	1		3	2	
2500 do 3000	32	31	44	23	95	4	1	16	2	1
3000 do 3500	28	54	84	26	118	4	2	43	7	—
3500 do 4000	7	15	45	21	35	11	5	48	1	3
4000 do 4500	3	5	13	4	7	3	1	35	6	2
4500 do 5000	1		7	6	3	1		10	2	—
5000 do 5500	1		4	3	1		1	10	3	1
5500 do 6000			3		1		1	8	2	1
6000 do 6500		1		1	1		1	6		
6500 in več	1	1	1		1	1	4	26		
	80	112	201	91	276	25	16	205	25	8
Najnižji OD	1874	2389	2524	2264	2007	2413	2639	2264	2344	2839
Najvišji OD	6854	6861	7165	6331	6859	6641	10330	13726	7412	6422
Povprečni OD	3138	3234	3444	3423	3154	3682	5131	4461	4019	4381

Vera Habjan

Izdaja v 1000 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Jelka KOČEVAR, Vida KOŽELJ, Cilka MRĐENOVIC, Ingo PAŠ, Janko UKMAR, Lado ZABUKOVEC in Mira DOBRAVEC — odgovorni urednik. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. aprila 1974)